

Антоніна Євгенівна **ЗУБАРЕВА**

к.ю.н., доцент, Львівський національний університет імені Івана Франка

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3994-2698>e-mail: antonina.zubareva@lnu.edu.ua**ПРОЦЕДУРНІ СТАНДАРТИ АНТИДЕМПІНГОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ У СИСТЕМІ СОТ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

У статті досліджено процедурні стандарти проведення антидемпінгових розслідувань у межах системи Світової організації торгівлі (СОТ) та їх значення для зовнішньоекономічної діяльності. Проаналізовано положення Угоди про застосування статті VI ГАТТ 1994 р., національне законодавство України у сфері застосування антидемпінгових заходів та практику врегулювання спорів СОТ. Особливу увагу приділено стандартам оцінки доказів, встановлення шкоди для національної галузі та дотримання процесуальних гарантій під час антидемпінгових розслідувань.

Ключові слова: антидемпінгові процедури, антидемпінгові розслідування, Світова організація торгівлі (СОТ), стандарти СОТ, зовнішньоекономічна діяльність, торговельний захист, приватноправові інтереси

Стаття надійшла 09.03.2026

Статтю прийнято 16.03.2026

Статтю опубліковано 17.04.2026

ВСТУП

Правове регулювання міжнародної торгівлі ґрунтується на поєднанні принципу її лібералізації, з можливістю застосування державами інструментів торговельного захисту. Одним з таких інструментів є антидемпінгові заходи, спрямовані на протидію імпорту товарів за цінами, нижчими за їх нормальну вартість, та усунення шкоди, заподіяної національним товаровиробникам. Правові засади застосування антидемпінгових заходів у межах Світової організації торгівлі (СОТ) закріплено в Генеральній угоді з тарифів і торгівлі 1994 р. та деталізовані в Угоді про застосування ст. VI ГАТТ 1994 р., яка встановлює стандарти проведення антидемпінгових розслідувань і застосування відповідних мит. Для України як держави-члена СОТ забезпечення відповідності національного правового регулювання антидемпінгових процедур міжнародним стандартам має важливе значення у контексті здійснення зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД). Водночас такі процедури безпосередньо впливають на суб'єктів ЗЕД, зокрема експортерів, імпортерів та національних виробників. Це зумовлює необхідність їх дослідження, не лише з позицій публічно-правового регулювання, але й з урахуванням приватноправових інтересів учасників зовнішньої торгівлі.

МЕТА дослідження полягає у визначенні процесуальних стандартів антидемпінгових розслідувань у системі СОТ та їх значення для ЗЕД, а також у з'ясуванні відповідності українського правового регулювання антидемпінгових процедур стандартам СОТ з урахуванням приватноправових інтересів учасників міжнародної торгівлі.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

У дослідженні застосовано комплекс загальнонаукових і спеціально-юридичних методів. Формально-юридичний метод застосовано для аналізу положень міжнародних договорів СОТ та національного законодавства України у сфері застосування антидемпінгових заходів. За допомогою системного та порівняльно-правового методів досліджено практику врегулювання спорів СОТ і визначено основні підходи до тлумачення

процедурних стандартів проведення антидемпінгових розслідувань.

РЕЗУЛЬТАТИ

Проблематика застосування антидемпінгових заходів та їх правового регулювання в межах міжнародної торговельної системи привертала увагу як зарубіжних, так і вітчизняних науковців. У доктрині міжнародного економічного права окремі аспекти застосування антидемпінгових заходів, їх відповідності правилам СОТ та практики врегулювання відповідних спорів досліджували, зокрема, С. Bown, G. Cook, S. Kuplewatzky, S. Shakhodjaev, W. Zhou та ін. В українській правовій науці питання застосування механізмів торговельного захисту у сфері ЗЕД розглядали О. Атаманчук, О. Барікова, О. Герасимчук, Н. Краснікова, О. Михайленко та ін. Водночас у доктрині аналіз антидемпінгових процедур здебільшого зосереджено на їх публічно-правових або економічних аспектах, тоді як їх вплив на приватноправові інтереси учасників ЗЕД залишається недостатньо висвітленим, що зумовлює актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Як зазначено вище, міжнародна торгівля функціонує на основі принципів лібералізації, а також поступового усунення обмежень у доступі товарів до національних ринків. Водночас вона передбачає можливість застосування механізмів захисту національних виробників від недобросовісної конкуренції з боку іноземних суб'єктів господарювання. У праві міжнародної торгівлі такі механізми визначено як інструменти торговельного захисту (*trade remedies*), до яких належать антидемпінгові, компенсаційні та спеціальні заходи, передбачені відповідними угодами СОТ. Серед вказаних інструментів антидемпінгові заходи посідають важливе місце як засіб реагування на випадки недобросовісної цінової конкуренції у міжнародній торгівлі.

Правові засади застосування антидемпінгових заходів у межах багатосторонньої торговельної системи визначено ст. VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 р., а також Угодою про застосування ст. VI ГАТТ 1994 р. (Антидемпінгова угода СОТ). Ці міжнародні договори встановлюють умови та процедури запровадження антидемпінгових заходів державами-членами СОТ. Зокрема,

відповідно до ст. VI ГАТТ 1994 р. демпінг має місце у разі ввезення товару на ринок іншої держави за ціною, нижчою від його нормальної вартості [1]. Зі свого боку, Антидемпінгова угода СОТ деталізує правила визначення демпінгу та процедури антидемпінгових розслідувань, зокрема стосовно встановлення демпінгу (ст. 2), визначення шкоди для національної галузі (ст. 3) та ініціювання антидемпінгового розслідування (ст. 5) [2]. Отже, міжнародні договори СОТ встановлюють базові правові рамки застосування антидемпінгових заходів, що визначають умови їх використання державами та процедури проведення антидемпінгових розслідувань.

У науковій літературі антидемпінгові заходи розглянуто як важливий механізм торговельного захисту, що дає державам змогу реагувати на прояви недобросовісної цінової конкуренції у міжнародній торгівлі. Зокрема, С. Bown зауважує, що з часом антидемпінгові процедури перетворилися на один з найбільш поширених інструментів торговельної політики, що активно застосовується членами СОТ. Це забезпечує обмеження негативного впливу демпінгового імпорту на національні галузі виробництва [3]. Крім того, W. Zhou та X. Qu підкреслили особливу роль антидемпінгових заходів у міжнародній торговельній системі, зазначивши, що правила СОТ передбачають певну гнучкість для держав-членів у реагуванні на ринкові викривлення, спричинені державним втручанням [4]. Водночас S. Shadikhodjaev наголосив, що у межах системи СОТ держави можуть застосовувати спеціальні антидемпінгові мита до імпортованих товарів, які продаються за демпінговими цінами, з метою нейтралізації шкоди, завданої національній галузі внаслідок такої недобросовісної торговельної практики [5]. Так, антидемпінгові процедури у сучасній системі міжнародної торгівлі розглядаються як один із ключових механізмів торговельного захисту, ефективність якого безпосередньо пов'язана з дотриманням стандартів і гарантій, передбачених правилами СОТ.

Перераховані стандарти, сформульовані у межах угод СОТ, підлягають імплементації у національні правові системи держав-членів, що зумовлює формування відповідних механізмів застосування антидемпінгових процедур на внутрішньому рівні. У цьому контексті особливого значення набуває правове регулювання антидемпінгових заходів у сфері ЗЕД, оскільки їх застосування безпосередньо впливає на права та інтереси суб'єктів міжнародної торгівлі – експортерів, імпортерів та національних виробників.

В Україні правове регулювання застосування антидемпінгових заходів здійснюється відповідно до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22 грудня 1998 р. (далі – Закон про захист). Антидемпінгове розслідування проводиться з метою встановлення факту демпінгового імпорту, наявності шкоди для національного товаровиробника та причинно-наслідкового зв'язку між ними (ст. 7). За його результатами можуть застосовуватися відповідні заходи, зокрема запровадження попереднього або остаточного антидемпінгового мита (ст.ст. 16, 18) [6]. Загальні засади здійснення ЗЕД визначено Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р., що встановлює правовий статус суб'єктів ЗЕД та основні принципи державного регулювання відповідних відносин (ст.ст. 2, 3). [7] Так, законодавство

України формує нормативні засади застосування антидемпінгових заходів та визначає основні умови участі суб'єктів ЗЕД у відповідних розслідуваннях.

В межах національного правового регулювання антидемпінгових процедур особливого значення набуває участь суб'єктів ЗЕД у відповідних розслідуваннях, оскільки застосування антидемпінгових заходів безпосередньо впливає на правове становище учасників міжнародної торгівлі та їх можливість реалізовувати передбачені законодавством процесуальні права.

У законодавстві України участь суб'єктів ЗЕД в антидемпінгових розслідуваннях реалізується через категорію заінтересованих сторін. Відповідно до Закону про захист такими можуть бути, зокрема, іноземні виробники, експортери або імпортери товару, що є об'єктом розслідування, національні товаровиробники подібного товару, а також інші суб'єкти, інтереси яких пов'язано з проведенням відповідного розслідування (ст. 1). Їх участь у процедурі передбачає можливість подання інформації та доказів, викладення позиції щодо обставин справи та участь у слуханнях (ст.ст. 9–12) [6]. Відтак, передбачені законодавством процесуальні механізми спрямовано на забезпечення врахування інтересів заінтересованих сторін під час проведення антидемпінгових розслідувань.

Процесуальні гарантії участі заінтересованих сторін визначаються і на міжнародному рівні. Зокрема, Антидемпінгова угода СОТ встановлює стандарти проведення антидемпінгових розслідувань, спрямовані на забезпечення участі сторін у відповідних процедурах. У ст. 6 цієї угоди сторонам надається можливість подавати докази, надавати пояснення та брати участь у слуханнях під час розслідування (ст. 6.2). Крім того, вона передбачає обов'язок органів розслідування забезпечувати прозорість та належне обґрунтування рішень (ст. 12), можливість їх судового або адміністративного перегляду (ст. 13) [2]. З огляду на це, стандарти СОТ формують комплекс процесуальних гарантій участі сторін у антидемпінгових розслідуваннях, що окреслює прозорість процедур та належне врахування інтересів учасників міжнародної торгівлі.

Практичне значення процедурних стандартів антидемпінгових розслідувань чітко простежується у практиці врегулювання спорів у межах системи СОТ. Як зазначає G. Cook, застосування правил СОТ у процесі розгляду спорів супроводжується формуванням та поступовим уточненням процедурних підходів до розгляду відповідних справ, зокрема стосовно прозорості процедур, доступу сторін до інформації та можливостей їх участі у процесі. Саме практика панелей та Апеляційного органу відіграє важливу роль у конкретизації змісту таких процедурних вимог та їх практичному застосуванні. [8]. Враховуючи наведене, можна зазначити, що практика врегулювання спорів у межах СОТ сприяє уточненню змісту процедурних вимог угод СОТ, зокрема стосовно стандартів оцінювання доказів, встановлення шкоди для національної галузі та обґрунтування висновків органів розслідування.

З метою комплексного аналізу практики СОТ у сфері застосування антидемпінгових заходів доцільно звернутися як до завершених спорів, в яких органи врегулювання спорів вже сформували відповідні правові підходи, так і до сучасних справ, що перебувають на

різних стадіях розгляду та відображають актуальні тенденції розвитку цієї практики.

Показовим прикладом спору у сфері застосування антидемпінгових заходів в межах механізму врегулювання спорів СОТ є справа «Корея – антидемпінгові мита на пневматичні клапани з Японії» (Korea – Anti-Dumping Duties on Pneumatic Valves from Japan, WT/DS504) [9]. Спір ініційовано Японією у зв'язку із запровадженням Республікою Корея антидемпінгових мит на імпорт пневматичних клапанів. Японія стверджувала, що відповідні заходи та проведені розслідування не відповідали вимогам ст. VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 р., а також низці положень Угоди про застосування ст. VI ГАТТ 1994 р., зокрема ст.ст. 1, 3.1, 3.2, 3.4, 3.5, 4.1, 6.5, 6.5.1, 6.9, 12.2 та 12.2.2. Зазначені положення стосуються, зокрема, порядку визначення шкоди для національної галузі, встановлення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою, використання доказів та конфіденційної інформації, а також вимог до розкриття фактів і обґрунтування рішень органів розслідування. Рекомендації та рішення у спорі прийнято Органом врегулювання спорів СОТ 30 вересня 2019 р. Сторони погодили розумний строк для їх імплементації тривалістю вісім місяців (до 30 травня 2020 р.) та узгодили процедури на випадок можливих подальших проваджень стосовно виконання відповідно до ст.ст. 21 і 22 Домовленості про правила і процедури врегулювання спорів [10]. Зазначена справа стосується оцінки відповідності антидемпінгових заходів вимогам Антидемпінгової угоди.

Ще одним прикладом завершеної справи у сфері застосування антидемпінгових заходів у практиці СОТ є «Китай – компенсаційні та антидемпінгові мита на зерноорієнтовану електротехнічну сталь зі Сполучених Штатів Америки» (China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States, WT/DS414) [11]. Спір ініційовано США у зв'язку із запровадженням Китаєм антидемпінгових та компенсаційних мит на імпорт зерноорієнтованої електротехнічної сталі (GOES). США стверджували, що проведені Міністерством торгівлі Китаю (MOFCOM) розслідування не відповідали вимогам Угоди про застосування ст. VI ГАТТ 1994 р., зокрема стосовно оцінювання доказів шкоди для національної галузі відповідно до ст.ст. 3.1, 3.2, а також встановлення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою відповідно до ст. 3.5 цієї угоди. В межах спору органи врегулювання спорів СОТ розглядали питання відповідності проведеного розслідування вимогам ст. 3 Антидемпінгової угоди, яка передбачає необхідність об'єктивного аналізу доказів під час встановлення шкоди для національної галузі, а також ст.ст. 6.8 і 6.9 – стосовно використання наявних фактів і розкриття істотних подій у межах антидемпінгового розслідування. Панель встановила, що окремі аспекти аналізу шкоди та причинно-наслідкового зв'язку, здійсненого китайським органом розслідування, не відповідали вимогам цих положень, зокрема через недостатнє оцінювання впливу інших факторів, які могли впливати на стан національної галузі. Апеляційний орган підтвердив висновки панелі про необхідність об'єктивного аналізу доказів під час оцінювання впливу імпорту на ціни та встановлення причинно-наслідкового

зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою [12]. Це рішення стало важливим прикладом практики СОТ з тлумачення та застосування положень ст.ст. 3 і 6 Антидемпінгової угоди.

З урахуванням наведеного можна зауважити, що практика СОТ приділяє значну увагу перевірці того, чи здійснюють національні органи розслідування об'єктивне та належно обґрунтоване оцінювання доказів під час встановлення шкоди для національної галузі та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і відповідною шкодою. Це підтверджує важливу роль механізму врегулювання спорів СОТ у забезпеченні дотримання вимог Антидемпінгової угоди під час застосування антидемпінгових заходів.

Доцільно звернутися також до аналізу сучасних спорів у практиці СОТ, що перебувають на різних стадіях розгляду в межах механізму врегулювання спорів. Дослідження таких справ дає змогу окреслити актуальні тенденції застосування антидемпінгових заходів, а також виявити проблемні аспекти дотримання процедурних стандартів під час проведення відповідних розслідувань. У цьому контексті далі розглянуто кілька спорів, пов'язаних із застосуванням антидемпінгових заходів різними членами СОТ, зокрема Китаєм та ЄС. Водночас варто зазначити, що на момент підготовки цього дослідження розгляд відповідних справ ще триває, тому їх аналіз ґрунтується передусім на позиціях сторін та матеріалах проваджень.

Однією з сучасних справ у практиці СОТ з дотримання процедурних стандартів застосування антидемпінгових заходів є спір «Китай – попередні антидемпінгові мита на бренді з Європейського Союзу» (China – Provisional Anti-Dumping Duties on Brandy from the European Union, WT/DS631) [13]. Спір ініційовано ЄС у листопаді 2024 р. шляхом подання запиту про консультації відповідно до ст.ст. 4 і 1.1 Домовленості про правила і процедури врегулювання спорів СОТ, ст. XXIII ГАТТ 1994 р. та ст. 17.3 Угоди про застосування ст. VI ГАТТ 1994 р. (Антидемпінгової угоди) у зв'язку із запровадженням Китаєм попередніх антидемпінгових мит на імпорт бренді з ЄС. У запиті про консультації ЄС ставить під сумнів відповідність зазначених заходів вимогам Антидемпінгової угоди, зокрема стосовно належного оцінювання доказів демпінгу та шкоди для національної галузі, а також встановлення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою. Окремі зауваження стосуються дотримання процедурних вимог під час ініціювання та проведення антидемпінгового розслідування, а також застосування попередніх антидемпінгових заходів. Крім того, ЄС ставить під сумнів обґрунтованість попереднього визначення загрози матеріальної шкоди для національної галузі Китаю, зазначаючи, що відповідні висновки могли ґрунтуватися на припущеннях, а не на об'єктивному аналізі фактів [14]. Цей спір привертає увагу до необхідності належного обґрунтування попередніх висновків органів розслідування та дотримання вимог Антидемпінгової угоди під час застосування тимчасових антидемпінгових заходів.

Схожі питання про дотримання процедурних стандартів антидемпінгових розслідувань порушуються і в інших сучасних спорах СОТ. Зокрема, у справі «Європейський Союз – антидемпінгові заходи щодо імпорту жирних кислот з Індонезії» (European Union – Anti-

Dumping Measures on Imports of Fatty Acid from Indonesia, WT/DS622) [15] розглядається питання відповідності антидемпінгових заходів ЄС вимогам Антидемпінгової угоди. Спір ініційовано Індонезією у 2024 р. у зв'язку із застосуванням ЄС антидемпінгових мит на імпорт жирних кислот індонезійського походження. Для розгляду спору створено панель СОТ, що сформовано у 2025 р., а підготовка звіту панелі з огляду на складність справи очікується не раніше 2026 р. Предметом спору є оцінювання відповідності проведеного ЄС антидемпінгового розслідування вимогам Антидемпінгової угоди. Індонезія, зокрема, ставить під сумнів правильність визначення демпінгової маржі, оцінювання шкоди для національної галузі та встановлення причинно-наслідкового зв'язку між демпінгом імпортом і відповідною шкодою. У цьому контексті оскаржуються аспекти застосування ст.ст. 2 і 3 Антидемпінгової угоди, які визначають правила встановлення демпінгу та критерії оцінювання шкоди для національної галузі, а також дотримання процедур проведення антидемпінгового розслідування відповідно до ст. 6 цієї угоди [16]. Отже, зазначений спір акцентує на перевірці правильності методології визначення демпінгу та оцінюванні шкоди під час проведення антидемпінгових розслідувань.

Можна констатувати, що сучасні спори у практиці СОТ, пов'язані із застосуванням антидемпінгових заходів, значно зосереджено на питаннях належного обґрунтування висновків органів розслідування та коректності оцінювання доказів під час визначення демпінгу і шкоди для національної галузі. Як свідчать розглянуті справи, предметом оскарження часто стають як методологія встановлення демпінгової маржі, так і правильність визначення причинно-наслідкового зв'язку між демпінгом імпортом і відповідною шкодою. Це, зі свого боку, свідчить про зростання значення процедурних стандартів Антидемпінгової угоди, які покликано забезпечити об'єктивність та належне обґрунтування рішень органів розслідування під час застосування антидемпінгових заходів.

Підходи, виявлені під час правового аналізу практики СОТ стосовно застосування антидемпінгових заходів, знаходять підтвердження і в науковій доктрині. Зокрема, S. Shadikhodjaev звертає увагу на те, що положення ст. 2.2.1.1 Антидемпінгової угоди встановлюють важливе правило про використання облікових записів виробника як основного джерела інформації для визначення витрат виробництва за умови, що такі записи відповідають загальноприйнятим принципам бухгалтерського обліку та належно відображають витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару [5]. Водночас у науковій літературі увагу звернено на значення процесуальних гарантій у торговельних розслідуваннях.

Так, S. Kuplewatzky підкреслює, що систему доступу до інформації у торговельних розслідуваннях спрямовано на забезпечення належних процесуальних гарантій для заінтересованих сторін через доступ до неконфіденційної частини матеріалів справи та можливість подання зауважень у межах процедури, водночас поєднуючи захист прав сторін з необхідністю збереження конфіденційності інформації [18]. У цьому контексті аналіз сучасної юриспруденції СОТ, здійснений W. Zhou та X. Qu, свідчить про важливу роль практики врегулювання спорів у тлумаченні та розвитку положень Антидемпінгової угоди, зокрема стосовно застосування методологій визначення демпінгу та оцінювання доказів у межах антидемпінгових розслідувань [4]. Зазначені висновки узгоджуються з результатами проведеного аналізу практики СОТ у розглянутих справах, в яких предметом спору також були питання належного оцінювання доказів та дотримання процедурних стандартів антидемпінгових розслідувань.

ВИСНОВКИ

Міжнародно-правовий аналіз підкреслює, що антидемпінгові процедури є важливим інструментом торговельного захисту у системі СОТ, застосування якого здійснюється відповідно до правил і процедур, встановлених міжнародними договорами СОТ. Положення Угоди про застосування ст. VI ГАТТ 1994 р. визначають правові засади визначення демпінгу, оцінювання шкоди для національної галузі та проведення антидемпінгових розслідувань. Їх покликано забезпечити об'єктивність оцінювання доказів, прозорість процедур і належне обґрунтування рішень органів розслідування. Аналіз законодавства України свідчить, що національне правове регулювання антидемпінгових процедур загалом відповідає основним стандартам СОТ. Водночас практика врегулювання спорів у межах СОТ підтверджує вирішальне значення належного дотримання таких стандартів під час проведення розслідувань, зокрема стосовно оцінювання доказів, встановлення причинно-наслідкового зв'язку між демпінгом імпортом і шкодою для національної галузі, а також забезпечення прозорості відповідних розслідувань. З урахуванням наведеного можна зробити висновок, що ефективність застосування антидемпінгових заходів значно залежить від дотримання встановлених процедурних гарантій, які забезпечують баланс між правом держав застосовувати інструменти торговельного захисту та необхідністю захисту прав учасників міжнародної торгівлі. Подальші дослідження може бути спрямовано на аналіз практики застосування антидемпінгових процедур в Україні з урахуванням розвитку юриспруденції СОТ у сфері торговельного захисту.

References

1. General Agreement on Tariffs and Trade 1994 (GATT 1994). *Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization*. Annex 1A. 1994. URL: https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/gatt94_e.htm
2. Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994 (Anti-Dumping Agreement). *Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization*. Annex 1A. 1994. URL: https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/19-adp.pdf
3. Bown C. The WTO and Antidumping in Developing Countries. *Economics & Politics*. 2008. Vol. 20, No. 2. P. 255–288. URL: <https://www.chadpbown.com/wp-content/uploads/2019/01/Bown-ECPO-2008.pdf>
4. Zhou W., Qu X. Confronting the 'Non-Market Economy' Treatment: The Evolving WTO Jurisprudence on Anti-Dumping and China's Recent Practices (September 1, 2021). *UNSW Law Research Paper*. 2021. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3929143
5. Shadikhodjaev S. Input Cost Adjustments and WTO Anti-Dumping Law: A Closer Look at the EU Practice. *World Trade Review*. 2019. Vol.

18, No. 1. pp. 81–107. DOI: 10.1017/S1474745617000568

6. Law of Ukraine “On Protection of the National Producer from Dumped Imports” No. 330-XIV of 22 December 1998. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 1999, No. 9–10, Art. 65. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/330-14> (in Ukrainian).

7. Law of Ukraine “On Foreign Economic Activity” No. 959-XII of 16 April 1991. *Vidomosti Verkhovnoi Rady URSR*, 1991, No. 29, Art. 377. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/959-12> (in Ukrainian)

8. Cook G. Confidentiality and Transparency in the WTO’s Party-Centric Dispute Settlement System. *Practical Aspects of WTO Litigation* / ed. J. Huerta-Goldman et al. *Kluwer Law International*, 2019. pp. 3–23. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3301863

9. Korea – Anti-Dumping Duties on Pneumatic Valves from Japan (WT/DS504). Dispute Settlement – World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds504_e.htm

10. Korea – Anti-Dumping Duties on Pneumatic Valves from Japan – Understanding between Korea and Japan regarding procedures under Articles 21 and 22 of the DSU. WT/DS504/13. 18 June 2020. World Trade Organization. URL: <https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/DS/504-13.pdf&Open=True>

11. China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States (WT/DS414). Dispute Settlement – World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds414_e.htm

12. China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States. WT/DS414. 3 September 2015. World Trade Organization. URL: <https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/DS/414-19.pdf&Open=True>

13. China – Provisional Anti-Dumping Duties on Brandy from the European Union (WT/DS631). World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds631_e.htm

14. China – Provisional Anti-Dumping Duties on Brandy from the European Union: Request for Consultations. WT/DS631/1. 29 November 2024. World Trade Organization. URL: <https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/DS/631-1.pdf&Open=True>

15. European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Fatty Acid from Indonesia (WT/DS622). World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds622_e.htm

16. European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Fatty Acid from Indonesia: Request for Consultations. WT/DS622/4. World Trade Organization. URL: <https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/DS/622-4.pdf&Open=True>

17. Kuplewatzky N. Balancing Disclosure and Access to Documents in EU Trade Defence Investigations. *Global Trade and Customs Journal*. 2020. Vol. 15. No. 8. pp. 366–387.

Antonina ZUBAREVA

PhD in Legal Sciences, Associate Professor, Ivan Franko National University of Lviv

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3994-2698>

e-mail: antonina.zubareva@lnu.edu.ua

PROCEDURAL STANDARDS OF ANTI-DUMPING INVESTIGATIONS IN THE WTO SYSTEM AND THEIR SIGNIFICANCE FOR FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY

Introduction. *In the context of the development of the multilateral trading system and the intensification of international economic relations, anti-dumping measures have become one of the most widely used instruments of trade protection. At the same time, their application must comply with the procedural standards established by the agreements of the World Trade Organization (WTO), which are aimed at ensuring transparency of investigations, objective evaluation of evidence and protection of the rights of interested parties.*

The purpose of the paper is to identify the procedural standards of anti-dumping investigations within the WTO system and to determine their significance for foreign economic activity, as well as to examine the compliance of Ukrainian legal regulation of anti-dumping procedures with WTO standards, taking into account the private-law interests of participants in international trade.

Results. *The paper analyses the legal framework governing the application of anti-dumping measures within the WTO system, in particular the provisions of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994 and the Agreement on Implementation of Article VI of GATT 1994. Special attention is paid to the procedural requirements for determining dumping, assessing injury to the domestic industry and establishing a causal link between dumped imports and the injury suffered. The practice of WTO dispute settlement in the field of anti-dumping measures is examined, including both completed disputes and current cases under consideration. The national legislation of Ukraine regulating anti-dumping procedures is also analysed in the context of its compliance with WTO standards.*

Conclusions. *The study confirms that compliance with procedural standards during anti-dumping investigations plays a decisive role in ensuring the legality and legitimacy of trade protection measures. These procedures have a significant private-law dimension, as they directly affect the rights and interests of participants in international trade. At the same time, WTO dispute settlement practice contributes to clarifying and further developing the procedural standards governing anti-dumping investigations.*

Keywords: *anti-dumping procedures, anti-dumping investigations, World Trade Organization (WTO), WTO procedural standards, foreign economic activity, trade remedies, private-law interests*